

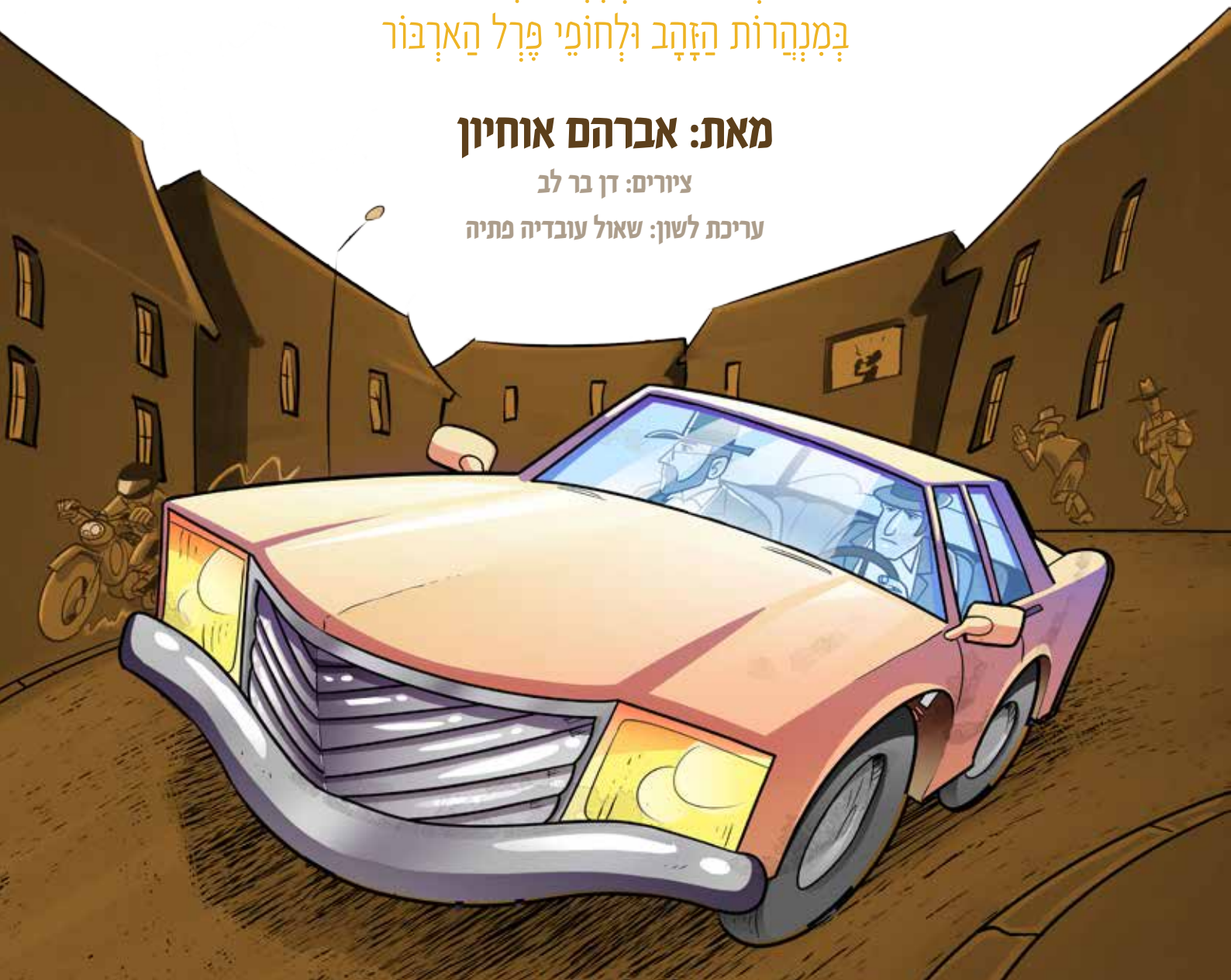
קומיקס ניצחתי אותך איינכמן!

ספור מאבקם של הפרטיזנים
במכונת ההשמדה הנאצית
במנהרות הפהב ולחופי פרל הארבור

מאת: אברהם אוחיון

ציורים: דן בר לב

עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה

כאן התקום להודות לצוסקים במלאכה,
הצוות המובחר והמקצועי:

ראשית אשגר מילות ברכה ואין סוף הכרת הטוב למי שמתלווה אלי בעבודתי, במסירות אין קץ ובנאמנות שלמה זה שנים רבות, הלא הוא עורך הלשון המקצועי והמיוחד, ידידי ורב חביבי, הרה"ג רבי שאול עובדיה פתיה שליט"א. על שסייעני ומסייעני תדיר, הן בעריכת הלשון והן בהאדרת התוכן בדרכי הייחודית, המקצועית והמדויקת. ועתה שם את כל כוחו ומרצו לפאר את הספר החשוב הזה ולסייע בהגשתו לכדי יצירה מושלמת ושופעת חן. תודה מיוחדת לידידי היקר, האומן והצייר דן בר-לב, על ציורי הקומיקס ועל ציור העטיפה המקסימים והמקצועיים ועל אשר סייע בכל שלבי יצירת הספר בעצותיו המחכימות והקולעות אל המטרה. חפניים של תודה והערכה לנקדנית והמגיהה המקצועית, הגב' יהודית הירשמן. תודה גדולה למגיה ולעורך הייחודי, הרה"ג רבי מאיר ארלנגר, על מלאכת המחשבת המדויקת בהגהות לשון ובשיפורי התוכן.

תודה מיוחדת לילדי הנפלאים: דוד, רפאל, יהודה, יוסף ואהרן, אשר תרמו מ'נסיונם' נקודות חן וסייעו אף הם בשיפור התוכן והציורים. אחרית דבר, אודה לרעייתי הכבודה והחשובה, אשת חיל עטרת בעלה, מרת נעמה תחי', אשר היא כדבר המעמיד לכל מלאכת הקודש, משלה אני פועל וממנה אני שואב את כוחותיי, ולה אני חב את הכרת תודתי, שלולא סיועה התמידי בכל המפעל הגדול הזה לא יכולתי לברך על המוגמר של שום יצירה, ולפיכך - שלי ושלכם, שלה הוא. יזכנו ה' לחיים ארוכים ומתוקנים ולראות נחת מכל עמלנו, אמן.

להזמנת כל ספרי
הרב אברהם אוחיון
ולמשלוחים לכל רחבי הארץ:
050-4164-500

עריכת לשון:
הרב שאול עובדיה פתיה

הגהות לשון וניקוד:
יהודית הירשמן

הגהות לשון ותוכן:
הרב מאיר ארלנגר

ציורים:

דן בר לב

ניהול גרפי:

אברהם אוחיון

©

כל הזכויות שמורות
להוצאת יפה נוף י. פוזן

נדפס בישראל סיון תשע"ח
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא

Printed in Israel

כל מי שמעוניין לזכות
את הרבים בסיפורו האישי
בכל תחום שהוא,
אשמח להיות שותף...

הַקְדָּמָה

מלחמת העולם השנייה כללה מדינות רבות והתנהלה בכמה וכמה חזיתות, עשרות מיליונים מצאו בה את מותם הטראגי. אולם מי שנפגע ממנה יותר מכל הוא, ללא ספק, העם היהודי.

היהודים היו העם היחיד שנגדו פועלה מכונת השמדה משמנת היטב, מכונת השמדה זועתית וחולנית אותה הגו במחם האנטישמי צוררי העם היהודי, בני צמלק, היא גרמניה של אדום, ובראשם בן השטן, אדולף היטלר ימח שמו וזכרו, שר"י.

הנאצים זממו "לנקות" את העולם מיהודים, עפרא לפומייהו, וככל מקום שכבשו נהלו רשימות מפרטות, הכוללות את כל היהודים תושבי המקום.

מיליונים נשלחו אל מותם, במחנות השמדה, בתאי הגזים, בהרג המוני ביצרות אירופה, וכעוד שלל שיטות זדוניות ואכזריות, שהמח האנושי אינו מסגל להכיל.

וכה במהלך מלחמת העולם השנייה, הלכו ונכחדו תחת המגף הנאצי הארור קהלות שלמות, משפחות מפארות נאדעו באכזריות. ואנשים ונשים, זקנים וטף, הומתו בכל מיני מיתות משונות.

השטן הצמלקי, היטלר ימ"ש וקלגסיו, השתוללו כחיות טרף ועשו הכל על מנת להרג בכני צמנו. וכך נרצחו, נטבחו ונשרפו, ששה מיליונים מבני העם היהודי על לא עול בכפם, רק משום היותם יהודים.

בתקופת השואה נפלה על צמנו חשכה ועלטה כבדה. היתה זו תקופת נסיון קשה ביותר. האודים המצלים מאט, ששרדו את השואה אך בקשי, עורם צפוד על עצמותיהם, נאלצו להתמודד עם סיוטי הלילה והיום, כמו גם עם הרהורי רפיון באמונה שהיצר הרע נסה להחדייר ללכם.

ואולם, גם בעצומה של החשכה הנוראה, בשיא תקפה, נצנצו כוכבי ההשגחה העליונה והאירו ממעל. רבים ספוריהם של נצולי השואה, המספרים על נסים ונפלאות שארעו להם, תחת ידו החונקת של השטן הנאצי ממש. לעתים היו אלו ילדים שהצליחו להשתחל מבין סורגי הפרזל של קרונות

הרכבת, במקרים אחרים היו אלו אסירי מחנות שהסתתרו תחת צרמת גויזת ונחשבו למתים. היו גם מתי מעט יהודים שהתחזו לנאצים וסיעו בידי אחיהם.

הצד השוה בין כל אלו, הוא שרשרת של נסים ונפלאות שהובילה להשרדותם, בבחינת "יסר יסרני י-ה, ולמות לא נתנו"...

קזה הוא ספורה הדמיוני של חברת הפרטיזנים, הנמצאת במרכז עלילתנו "נצחתי אותך איכמו".

אמנם כן, סדרה זו אינה מתימרת לספר את הספור ההיסטורי של השואה הנוראה. הדמיות שבספור דמיוניות, שמות הערים והיצרות אינם קיימים ברבם, ונתן לשער כי השתלשלות מפתלת וחסרת נפאעים כפי שמופיעה ב"נצחתי אותך איכמו" - תתכן רק בספרי ילדים.

ובכל זאת, לסדרה זו יש ערך חשוב ונעלה מאין כמוהו. סדרת "נצחתי אותך איכמו" נועדה להחדייר ללבות ילדינו את אבן היסוד באמונתנו. והיא, כי הבורא יתברך מצוי ומשגיח בכל עת ועת. יהודים המחזיקים באמונה בתמימות, פונים אל הבורא בתפלה ומיחלים לחסדו - קרובה עד מאד ישועתם.

"נצחתי אותך איכמו" נכרת דוקא עליונותם של בני העם היהודי על פני השטן הנאצי, בדרך מבדחת משהו. יש בכך, אולי, משום ליצנותא דעבודה זרה. ולא נפריז אם נאמר, כי שבאים שנה לאחר השואה, הרינו וכולים להתבונן בציוניו של אותו צמלק ונכחד ולומר לו: אי לה, רשע מרשע, זממה לא עלה בידה עם ישראל חי וקיים, לעד ולנצח ונצחים! עם ישראל יושב בארצו, מאות אלפי יהודים מנהלים חיים של תורה וחסד על אדמת ארץ ישראל, עשרות אלפי בתי כנסת ומאות אלפי טעורי תורה ומוסדות חסד, והיד עוד נטויה...

אכן, "נצחתי אותך איכמו"...

**קריאה מתזקת ומועילה
אברהם אוהיון**

פרולוג

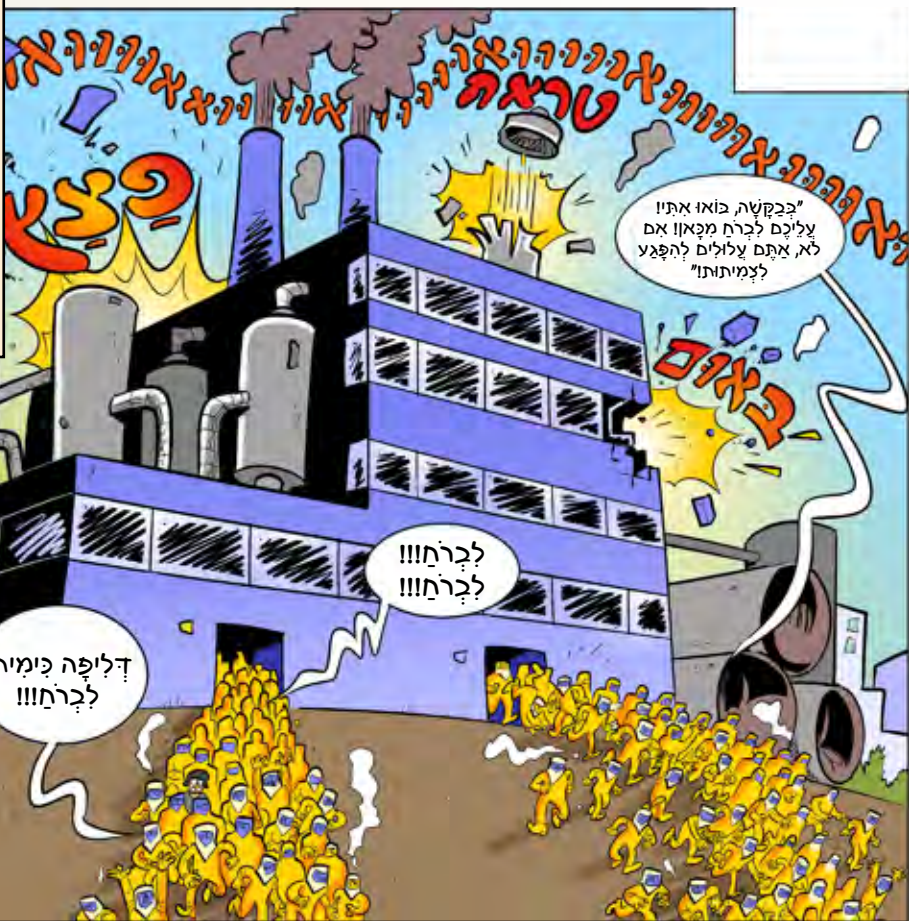

הדרךמה החלה בכטן המטוס, כאשר אריק, סוכן המוסד, הבחין בהתרגשותו של יוסלה, הילד היזשב לצדו. התברר כי יוסלה הוא נכדו של שלמה זלמן, שסבל רבות מידיו של הצורר האכזר. יוסלה נעזר באריק שבקט לסייע לו להתלח מהתקפי התרדה, וכן הגיץ שלמה זלמן לבית המצפה, ופגש בצורר הנאצי. איכמן נתקף בתרדה עזה למראהו של היהודי שצץ מן השאול, ושלמה זלמן נגמל מחרדותיו.

אך ככה לא תם הספור. שלשים שנה קדם לכן תכננה חבירת יהודים גריחה ממחנה ההשמדה אושוויץ. בדרך מתחכמת הצליחו להשתלט על השומרים ולברח עם הרפכת היוצאת במסוה של תילים. שם גלו את משולמק'ה, ילד קטן שנעזב על קרון המות.

הבורחים הגיעו ליצר ונפגשו עם קבוצת הפרטיזנים של איליה. יחד מקשו את היצר והסבו לנאצים אבדות כבדות. ומשם עשו את דרכם לכפר התעשייה גרידו, שם זמנו פצוץ במפעל הדשנים זלץ, כאשר הגריחה ההמונית מן המפעל מסייעת להם לחמק מידיהם של הנאצים.

בבקשה, בואו אתנו עליכם לברח מפאון אם לא אתם עלולים להפגע לצמיתותנו!

מדי פעם ערכו הגרמנים אקציות, ושלחו אלפי יהודים למחנות הרפז.

בחסדי שמים נטתה הכף לטובת בעלות הברית. הנאצים החלו לסגת...

מלחמת העולם השניה הייתה תקופה נוראה עבור בני העם היהודי. ששה מיליונים מבני צמנו נרצחו ונשרפו על קדושת השם ככל מיני מיתות משנות בידי הנאצים הארורים וגני העמים ששתפו עמם פעולה. מעשים מבני יהדות אירופה שרדו את התפת, ולעתים היו אלו בודדים ממט, אודים מצלים מאש שנותרו מקהלות מפארות וממשפחות שלמות.

בנייהם היה גם הצורר אדולף איכמן שר, אחד מראשי מכונת ההשמדה. הוא הסתתר בגרונטינה תחת זהות גדדיה, אולם דבר שהותו שם הגיץ לדיעצת המוסד הישראלי, ובמבצע נועז ומסכן נלכד הצורר על אדמת ארגונטינה והברח לארץ כטיס שכור.

מפלחו עקשו הוא זאב זכרון, טיס ישראלי, שכור מטשטשו אברהם, אתה המלוה שלו, אתה זכרנו?

לא יהיה פשוט
לברח מכאן!
הם בעקבותינו!

העקר
שהמסמכים
בידינו!

בעבר זמן מה נפגשים הפרטיזנים כדירת המסתור.
השלשה פושטים את מדי האינסטלטורים.

זה היה קרובו
השם ישמרו!

הנאצים סורקים את הבנינים
עולים במדרגות ונוקשים בדלתות.

ולמטה, הנאצים חוסמים
את הרחובות.

אני רוצה
אותם כאן,
תקף ומיד!

צלפים עומדים הכן על הגגות.

הם הצליחו להתל גם כנהג משאית מרשע שבקט להסגירם
לידי הנאצים, ולאחר תלאות עלו על כדור פורח ותכננו לעבר
בעזרתו את הגבול. אולם תקלה בלתי צפויה גרמה
לנחיתתם בטבור של מחנה צבאי נאצי.

בתחילה נועזת חדרו הפרטיזנים אל המטבח והשתלטו על
השכחים, ולאחר מכן ירדו אל בור הביוב והצליחו לחמק מידיהם
של הארורים. בדרך לא דרך הגיעו לכפר ז'ומא שם גלו נפש יהודית נוספת, שכמעט ונטמעה בין הגויים. בעזרתו
של האקר טוב הלב, הצליחו להגיע לישון, נשמה גוברים על אקר רע לב שבקט להסגירם לידי הנאצים.

אולם גם על אדמת יפן לא הגיעה מסכת תלאותיהם
לקצה. הם האשמו בתכנון מרד תחת המשטר ונאסרו
בכלא השמור ביותר ביופן. אף יד לא עזבתם. בכלא
פגשו האסירים בהוגו, מבכירי הממשל היפני שנאסר
על ידי הקיסר. יחד עמו תכננו תכנית בריתה מבריקה,
לבסוף הצליחו להמלט מבין כתלי הכלא.

נה הגיעו לכפר הנדח לוסיהטא, ושם התברר להם, כי
יושבי הכפר הם צאצאי יהודים שנטמעו בין העמים.
אך בעבר זמן מועט הגיעו היפנים אתריהם אל הכפר.
הפרטיזנים הספיקו להתכונן לבואם, ולאחר מכן
עלו על ספינה במטרה להמלט מיפן.

הפרטיזנים נחתו ברוסיה, אולם דאגתם למשלמקה לא
פסקה. ונה, בעקבות מסע חפזיהם אחריו, הגיעו אל
הבוקר הסודי של פרוץ מילר קצין "נאצי" מסתורי. פרוץ ספר להם, כי במהלך שרותו לצד איכמן גלה כי הוא יהודי, ואז אד
הבין מדוע סלד כל נה ממצטי הזעזע שבצעו הנאצים. הוא בקט מהפרטיזנים להצטרף אליו למבצע נועז ומסכן, בתוכני
המפקדה הראשית בכרליו, במטרה לשלף מן הכספת הסודית את מסמכי תכניות ההשמדה, ולגרם לזעזוע בעולם כולו.
הפרטיזנים נרתמו למשימה, ויחד חדרו אל בנין המפקדה, במסנה של אינסטלטורים. הם בצעו את המשימה תחת אפו של
הצורך הנאצי ואורחו, הצורך האיטלקי מוסוליני, אולם כאשר נמלטו על נפשם - נעצרו.
בשלב זה נחלץ פרוץ לעזרתם ופוצץ מוקט רב עצמה. בחסות הפיצוץ נמלטו ה"אינסטלטורים" מן המקום, כשהמסמכים
החשובים בידיהם.

האם יצליחו הפרטיזנים לחמק מידיהם של הנאצים? ומה יעלה בגורלם של המסמכים הסודיים? על נה ועוד, בכרך הבא...

מכרמים למצא מוצאו הם כבר כמעט כאן!

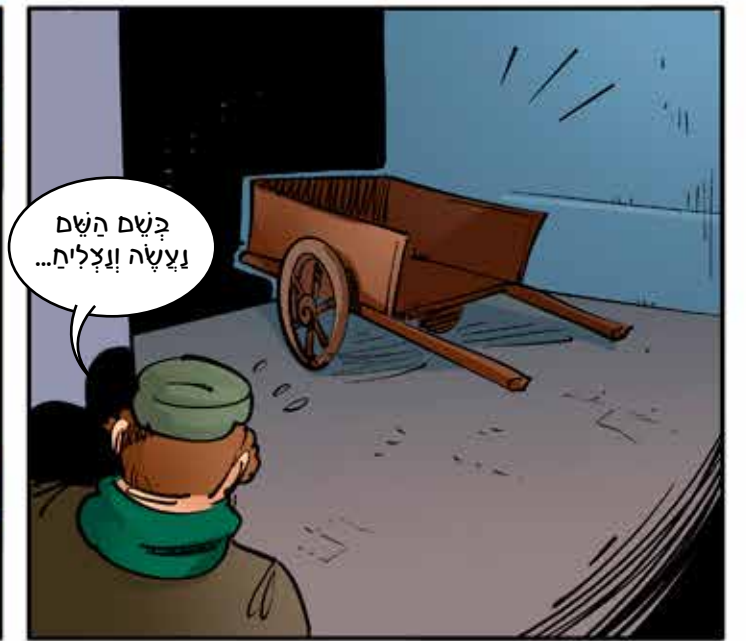

למטה, משאית גוררת אחריה קרונוט זבל, מתקרבת באטיות.

הנה הדרך שלנו החוצה! נוהם, רד ויתעבב את המשאית! אפה כבר יודע איך...

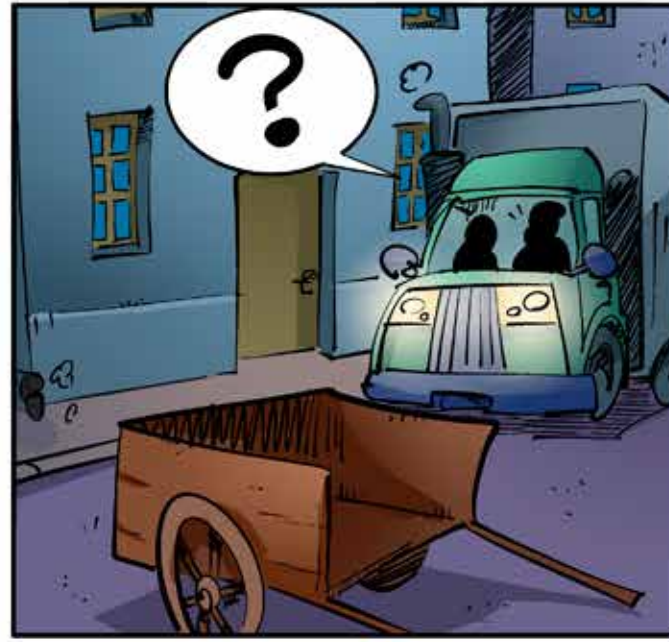
כן, כמוכן.

בשם השם וצטפה וצלית...

צרוה להמים את המכשול, כך שהיא תעמד תחת החלון שלנו!

?

וביתים, מזנקים הפרטיזנים בזה אחר זה מהחלון שבקומה השלישית אל עאלת הזבל.

מה קורה כאן? איך הגיעה העגלה לאמצע הכביש?!

הפרטיזנים מצטופפים בין שני הזבל המצוינים.

אי אפשר להתפלל כאן, אכל להתפלל בלב - אפשר ואפשר...

המשאית מתקרבת למחסום הנאצים.

זה רעיון טוב, לא נראה לי שהנאצים יגברו בהררי הזבל הללו...